

Kız ve Mavi Porsuk

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Mavi Porsuk

Ebru Mina TOMURCUK

Lily en çok yağmurlu günleri severdi. Hardal sarısı yağmurluğunu giydi, yeşil lastik çizmelerini bağladı ve küçük kahverengi çantasını kaptı. Hava ıslak yaprak ve taze çamur kokuyordu. Yol boyunca su birikintileri pırıl pırıl parlıyordu ve Lily hepsinin içinden zıplayarak geçti. Yağmurlu günler hep gizli bir şeyin başlangıcı gibi gelirdi.

Yaşı meşe ağacının arkasında küçük ve parlak bir şey saklanıyordu. Lily durdu. Köklerin arasından gökyüzü mavisi bir tüy yumağı göründü. Bir porsuktu, ama Lily'nin gördüğü hiçbir porsuğa benzemiyordu. Tüyleri hafifçe parlıyor, yüzünden beyaz çizgiler geçiyordu. Minik kara gözleri yıldızlar gibi ışıldıyordu. Küçük bir çim çantası taşıyor ve bir kulağının arkasında bir yaprak vardı.

"Merhaba," dedi Lily yumuşak bir sesle, dizlerinin üstüne çökerek. Mavi porsuk başını yana eğdi ve neşeyle cıvıladı. İçinde parlayan bir çakıl taşı olan çim çantasına hafifçe vurdu. Sonra dönüp birkaç adım seğırtti ve sanki "Beni takip et!" der gibi arkasına baktı. Lily duraksadı. Parlayan mavi bir porsuk her gün görülen bir şey değildi. Ama merakı endişesinden daha büyüktü.

Porsuk onu bir kök yığınının altındaki bir oyuğa götürdü. Eğreli otlarını kenara itti ve ona dar bir tünel gösterdi. Serin bir hava yukarı süzülüyor, tatlı, ışıltılı bir koku getiriyordu. "Güvenli mi?" diye fısıldadı Lily. Porsuk başını salladı ve tombul patisiyle minik bir onay işareti yaptı. Lily derin bir nefes aldı ve yeni arkadaşının peşinden tünele emekledi.

Tünel aşağıya, daha da aşağıya eğimliydi ve ilerledikçe genişliyordu. Lily'nin yeşil lastik çizmeleri pürüzsüz taşa yumuşak yankılar yapıyordu. Mavi porsuk önde seğirtiyor, tüyleri küçük bir fener gibi yolu aydınlatıyordu. "Adın ne?" diye sordu Lily. Porsuk iki kez cıvıladı, sonra göğsüne vurdu. "Bim?" diye tahmin etti Lily. Bim mutlulukla başını salladı ve küçük bir dönüş yaptı.

Sonunda tnel kocaman bir maęaraya aıldı ve Lily ŗaŗkınlıkla nefesini tuttu. Btn yeraltı bahesi parlıyordu! Pembe, yeŗil ve altın renkli taŗlar her duvardan ıŗıldıyordu. Mantarlar minik lambalar gibi parlıyor, gmŗ renkli bir dere ŗırıl ŗırıl akıyordu. "Ah, Bim," diye fısıldadı Lily. "Burası grdğm en harika yer." Bim gğsn kabarttı, ok gururlu grnyordu.

Bim, Lily'ye parlayan taşların elinde tutunca nasıl ısındığını gösterdi. Küçük mor bir taş aldı ve nazikçe avucuna koydu. Sıcak bir yumurta gibiydi. Lily sevinçle güldü. "Gıdıklıyor!" dedi. Bim kıkırdadı, komik bir cıvıltı sesiyle ve tüylü kuyruğu ısıldadı. Birlikte bakmak için küçük bir parlayan taş yığını topladılar.

Ama sonra Lily bir şey fark etti. Bim'in parlayan tüyleri titriyor, giderek sönüyordu. Kocaman, titrek bir esneme yaptı ve oturdu. "İyi misin?" diye sordu Lily. Bim parlaklığını yitirmiş olan parlayan çakıl taşını işaret etti. Endişeli görünüyordu. Lily'nin içinde bir tedirginlik kıpırdadı. Belki yeni arkadaşının yardıma ihtiyacı vardı.

"Daha fazla ışığa mı ihtiyacın var?" diye sordu Lily. Bim başını salladı ve bahçenin karanlık bir köşesini işaret etti. "Oraya gitmemi mi istiyorsun?" dedi Lily, sesi kısılarak. Orası çok gölgeli görünüyordu. Alt dudağını ısırды. Ama Bim çok yorgun görünüyordu ve minik gözleri çok sevecendi. Lily yağmurluğunu düzelitti. "Tamam," dedi. "Cesur olacağım. Birlikte gidelim."

Karanlık köşede Lily bir çıkıntının altında saklanan bir grup soluk taş buldu. Soğuk ve donuktu. "İhtiyacın olan şey bu mu?" diye sordu. Bim'in gözleri kocaman açıldı. Başını salladı ve nazikçe bir taşa dokundu. Hiçbir şey olmadı. "Belki sıcak bir şeye ihtiyaçları vardır," dedi Lily. Ellerinin mor taşı nasıl ısıttığını hatırladı. Avuçlarını birbirine sürttü.

Lily soluk taşları sıcak avuçlarında tuttu ve üzerlerine yumuşakça üfledi. Yavaş yavaş parlamaya başladılar, önce pembe, sonra parlak altın rengi. Bim'in tüyleri yeniden ısıldadı! Yerinde zıpladı ve mutlu bir dans yaptı, tüylü kuyruğu ısıldıyordu. Sonra çim çantasına uzandı ve küçük parlayan çakıl taşını çıkardı. Onu bir armağan olarak Lily'nin eline bastırdı.

Lily çakıl taşına, sonra Bim'e baktı. "Bunu bana mı veriyorsun?" diye sordu. Bim başını salladı ve sıcacık cıvıladı. Lily göğsünde mutlu bir parıltı hissetti. "Teşekkür ederim," dedi. "Ama benim de sana bir şeyim var." Kahverengi çantasını açtı ve yolda bulduğu parlak kırmızı bir düğmeyi çıkardı. Bim'in gözleri yıldızlar gibi ışıldadı.

Bim kırmızı düğmeyi çim çantasına taktı ve göstermek için etrafında döndü. Sonra Lily'yi yumuşak yosunların yastık gibi büyüdüğü sıcak bir köşeye götürdü. Birlikte oturdular, taşların sıcak ışığını paylaştılar. Lily Bim'e yağmurlu yürüyüşlerini anlattı, Bim de bahçesi hakkında cıvıladı. Gülüp durdular. Sanki sonsuza dek arkadaşmışlar gibi hissettiler.

Gitme zamanı geldiğinde Bim, Lily'yi tünelden geri götürdü. "Seni tekrar göreceğim miyim?" diye sordu Lily. Bim başını salladı ve parlayan çakıl taşının eskiden durduğu çantasına hafifçe vurdu. Sonra kırmızı düğmeyi işaret etti. Lily anladı. "Beni bulmaya geleceksin," dedi. Bim cıvıladı ve tombul patisiyle el salladı. Lily de el salladı, kalbi sevinçle doluydu.

Lily çisentiye çıktı, yeşil çizmeleri ıslak çimende şapırdadı. Dünya aynı görünüyordu, ama her şey farklı hissettiriyordu. Cebindeki parlayan çakıl taşına dokundu. Sıcak ve parlaktı. Bim'in gökyüzü mavisi tüylerini ve sevecen, ısıltılı gözlerini düşündü. Hiç de korkutucu değildi. Tanıştığı en güzel sürprizdi o.

O günden sonra Lily hep mavi arkadaşını gözledi. Bazen pencere kenarında minik bir yaprak ya da yolda parlak bir taş buldu. Her biri Bim'den küçük bir merhabaydı. Ve her yağmur yağdığında Lily gülümsedi ve hardal sarısı yağmurluğunu giydi. Görünüşlerin şaşırtıcı olabileceğini ve en parlak ışığın nezaket olduğunu biliyordu.